

et Forslag fremme i Udvalget, som gif noget i denne Retning, idet man nemlig foreslog, at det som de kommunale Afgifter kom til at overskrive et vist Procentbeløb af de Militæres Indtægter, skulde udredes af Statskassen. Dette Forslag fik imidlertid kun ringe Tilslutning, idet man nemlig nærrede nogen Frygt for, at der da ikke fra Kommunerne Side vilde blive anvendt tilhørlig Hensynsfuldhed med Hensyn til Affattelsen af Skatten, og de Betæneligheder, der vare knyttede til dette Hensyn, gjorde, at Forslaget blev taget tilbage. Man havde egentlig heller ikke nogen Betænelighed i Henseende til, at en Bestemmelse som den nu gjældende skulde ramme særdeles håardt, og det netop, fordi man gif ud fra, at navnlig Husleie var ikke lidt billigere i de øvrige Garnisonsbyer end i Kjøbenhavn. Jeg vil gjerne tro det erede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, naar han udtalte, at der kan findes enkelte Steder, hvor Leilighederne kunne være ligesaa dyre eller maagte dyrere end i Kjøbenhavn — en Sammenligning vil jo i alt Fald være meget vanskelig at anfille, fordi det ikke er let at klassificere Leilighederne og sige, at en Leilighed af den og den Bestaffenhed er i den og den Pris — men naar man ser hen til Udviklingen i Garnisonsstederne rundt omkring i Landet, gaa jo Klagerne i en anden Retning, den nemlig, at Verdien af Grundeidendommene er i Aftagende, og forsaavidt dette er rigtigt, maa det deraf være indlysende, at ogsaa Leilighedernes Pris maa synke i samme Forhold, selv om forbigaaende Omstændigheder indtagelsesvis kunne virke i en noget anden Retning. Jeg skal derfor fremdeles anbefale at følge Mindretallet, som jo kun er en Krediel af Udvalget, men vi have jo før haft Exempler paa, at et Mindretalsforslag er blevet godkjendt her i Thinget om ikke ved 2den saa ved 3die Behandling. Men naar vi her have truffet en Afgjorelse, vil jeg rigtignok ikke følge det erede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds i at anbefale, at vi til næste Aar skulle gjøre den om igjen.

Ordføreren: Jeg vil kun gjøre den korte Bemærkning, at jeg agter at stemme for det Forslag, der er stillet af Flertallet under Nr. 4. Jeg mener nemlig, at de Grunde, som Flertallet har anført, ere ret syldestgjørende for, at de Militære i Garnisonsbyer komme ind under den ligelige Skatteansættelse, hvad der paa sine Steder jo vil sige det Samme som en ikke ubetydelig Moderation i deres nuværende Skatteydelse. Jeg tør imidlertid tilføje, at en saadan Moderation allerede i flere Tilfælde er bleven udført mod Militære, og jeg tror, at de Militære selv ville anerkende, at man i Almindelighed har været tilbøielig til at anfætte dem i Skat saa lavt, som det paa nogen Maade har været muligt. Naar det nu her foreslaas, at sætte et bestemt Maximum for deres

Skatteydelse, da kan jeg ikke finde, at der egentlig er noget Uretfærdigt deri, og da nærmest af den Grund, at det ikke kan negtes, at Byens almindelige Indtægter anvendes i flere Retninger til saadanne Formaal, som den, der ifølge Ordre opholder sig undertiden endogsaa kun midlertidigt paa et Sted, dog kun i meget indskrænket Omfang og til en vis Grad slet ikke har den fulde Interesse for eller Nytte af. Jeg tror, at denne Betragtning har faaet foraget Gyldighed, efterat vi ved Loven af 11te April 1863 om Kjøbstadernes Matrifulerling have faaet fixeret Grundeidendomsfatterne. Derved er der nemlig faldet en betydelig større Andel end tidligere af Skatteindtægten over paa Formues- og Leiligheds-Bestaffningen, medens tidligere en større Del Kommuneudgifter udrededes af Grundeidendommene; disse bære jærlig Udgifter til visse safle Institutioner, der nærmest angik og vare af Interesse for det gamle Borgerstab, om jeg saa maa sige. Jeg mener altsaa, at saadanne Mænd, der saa midlertidigt, som det i Reglen er Tilfældet med Militære, ere interesserede i og bosiddende i Byerne, kan der vel være nogen Grund til at fritage for en Del af de Byrder, som den øvrige Del af Byernes Befolkning bær afholde. — Jeg vil derfor stemme for Forslaget under Nr. 4.

Ordføreren: Hvad angaar de Forslag, der ere stilledes af den høitærede Krigsminister, da ere disse jo bleve saa udførligt motiverede af ham, at jeg kan henholde mig dertil. Der staa egentlig kun tilbage for mig at ytre mig om to af de stilledes Forslag. Hvad Flertallets Forslag under Nr. 4 angaar, da tilstaa jeg, at jeg er bleven meget overrasket ved den Modstand fra forskjellige Sider, som dette Forslag har mødt, og jeg kan egentlig ikke forstaa de Derrers Motivering mod Forslaget. Jeg synes nemlig, at det Meste af, hvad der er blevet fremsat fra de Derrers Side mod Forslaget, egentlig slet ikke ramer Spørgsmaalet. Spørgsmaalet her er, at vi have visse Embedsmænd, som lønnes paa samme Maade, men ikke saaledes som andre Embedsmænd sidde fast hver i sit Embede i en bestemt By i Landet, idet de tvertimod kunne forflyttes og virkelig ogsaa forflyttes ofte med korte Mellemrum. Naar de saaledes kunne blive beordrede hen til Steder, hvor de bebyrdes forskjelligt og stærkere end paa det Sted, hvor de hidtil have opholdt sig, vedbliver deres Løn dog at være den samme, og tænker man sig, at der her mange Gange kan være Tale om Mænd med 5—600 Rd. i Løn, saa er det ingen Ubetydelighed for dem, om de komme til at give 5—6 pCt. i Skat, eller om de kunne slippe med 1½—2 pCt. Det forekommer mig klart, at det er urigtigt, naar man gaa ud fra, at disse Mænds Lønning bør være den samme, hvor som helst de opholde sig, saa at lade det afhænge af Forholdene paa det Sted, hvor hen